

Echipa SOMS a avut deosebita onoare de a se întâlni cu Prof. Dr. Dan Duda la Simpozionul „Academician Nicolae Cajal” 2011:

SOMS: Aș dori să vă întreb despre istoricul dumneavoastră în activitatea de cercetare. Cum ați ajuns să faceți cercetare în Statele Unite ale Americii și ce sfaturi puteți să dați unui student care este la început de drum spre o carieră științifică?

Dr Dan Duda: Am ajuns oarecum întâmplător în SUA. Am primit o bursă în Japonia pentru cercetări care erau pe jumătate clinice, în tumori buco-maxilo-faciale la Universitatea Tohoku, apoi am intrat acolo în programul de doctorat unde studiile s-au axat pe cancerul de pancreas. Această temă m-a atras foarte mult. Am terminat doctoratul, apoi am găsit multe locuri unde puteam să fac studii postdoctorale. Am aplicat în câteva locuri, m-au chemat în Boston la interviu și am fost acceptat la studii postdoctorale la Massachusetts General Hospital, unde mi s-a părut cea mai bună soluție la vremea respectivă și cred că a fost o idee bună. Ca și sfaturi, cred că este și o doză de noroc, dar în general, totdeauna trebuie să fie cât mai multă muncă și cât mai multă pasiune de preferință, să fie ceva care să îți placă. Și, bineînțeles, trebuie să privim mai departe de problemele imediate. Nu m-am gândit nici măcar când eram în Japonia la Harvard, pentru că nu știam cum să mă raportez; dar încet-încet lucrurile se desfășoară și mi-am dat seama că poți face orice, dacă vrei.

SOMS: În ce constă activitatea dumneavoastră didactică la Harvard University?

Dr Dan Duda: Activitatea mea didactică este în mare parte cu studenți doctoranzi și studenți postdoctorali. Studenții postdoctorali sunt dedicați sută la sută pentru cercetare, sunt angajați practic. Studenții absolvenți sunt la studii doctorale; Harvard are un program comun cu MIT care se numește „Health Science and Technology”, un program foarte prestigios și avem norocul să avem o mulțime de studenți de acolo care sunt excepționali. Deci activitatea mea constă în munca de zi cu zi împreună cu ei și în afară de aceasta predau cursuri, atât la spital cât și la Harvard-MIT în cadrul acestui program.

SOMS: Unde ați absolvit facultatea?

Dr Dan Duda: Am absolvit facultatea de stomatologie la Iași.

SOMS: Și în timpul facultății ați avut activitate de cercetare?

Dr Dan Duda: Nu. Am făcut facultatea prin anii '80. Cum am mai spus, e important să fie o pasiune, ceva să-ți placă să faci. Nu era la vremea respectivă ceva care să mă atragă.

SOMS: La momentul actual care este interacțiunea dumneavoastră cu pacienții?

Dr Dan Duda: Acum lucrez într-un departament clinic și deși nu interacționez în mod direct cu pacienții, fac asta în mod indirect. Avem peste douăzeci de trialuri clinice cu câteva mii de pacienți și facem o serie de studii pe țesuturi prelevate de la ei și probe de sânge. Nu interacționăm direct cu ei, dar sincer vorbind nici medicii nu mai interacționează direct cu pacienții; au o discuție scurtă cu ei, însă apoi există asistenții, tehnicienii, de exemplu cum

suntem noi „Radiation Oncology”, care se ocupă de pacienți. Eu mă simt privilegiat că sunt foarte aproape de pacienți și munca mea are un impact mai direct asupra oamenilor.

SOMS: Un student interesat, care are o idee pe care vrea să și-o dezvolte, ce pași trebuie să urmeze pentru a ajunge în contact cu activitatea de cercetare din Statele Unite ale Americii și cât de ușor este?

Dr Dan Duda: Nu este foarte ușor. Pentru mine a fost o mare șansă să mă duc în Japonia, să am posibilitatea să lucrez într-un laborator de elită, să învăț diverse tehnici și să public. Acest lucru e mai greu din România dar nu imposibil. E doar o problemă de efort și motivare. Cu privire la ce pași trebuie urmați, cred că prietenul meu Lucian Lozonschi este mai în măsură să dea sfaturi. Am fost împreună în Japonia, el era chirurg. Ca student la Iași, participa la sesiuni de vară la diverse departamente de chirurgie din America, apoi a mers în Japonia unde a lucrat 2-3 ani tot în chirurgie, apoi a intrat într-o specializare de chirurgie cardiovasculară la Wisconsin. Acum este profesor de chirurgie la Maryson. A reușit; nu a fost ușor, asta e cert, competiția este enormă.

SOMS: Vă mulțumesc, în numele organizației SOMS pentru timpul alocat.